

NORGES JEGER- OG FISKERFORBUND

Det Kgl. Landbruksdepartement
Postboks 8007 Dep

0030 Oslo

Landbruks- og matdep.	
Saksnr.: 2005	Doknr.: 01215-69
Mottatt: - 4 OKT 2005	
Saksbep.: ASR/ASRL/IEK	Ark.: 482
Kopi:	Avskr.:

Vår ref.:

525.0

Deres ref.:

Hvalstad, den: 29.09.30

Forskrift om bærekraftig skogbruk – høringsuttalelse

Norges Jeger- og Fiskerforbund (NJFF) viser til høringsbrev av 06.07.05 vedrørende forslag til forskrift om bærekraftig skogbruk.

NJFF ser det som meget positivt at det er utarbeidet et forslag til forskrift om bærekraftig skogbruk. Det er behov for en forskrift som setter rammer for de hensyn skogbruket må ta til biologisk mangfold og friluftsliv.

En utfordring ved forskriftsforslaget er at det er nokså generelt og lite konkret på en rekke punkter, noe NJFF mener må fanges opp før forskriften ferdigstilles. Ikke minst er dette viktig for at forskriften skal bli et godt verktøy for alle relevante aktører, være seg skogeiere, kommunene, frivillige organisasjoner og andre. Ideelt sett kunne markaforskriften som er hjemlet i skoglovens § 17 b være et godt utgangspunkt for utformingen av en forskrift om bærekraftig skogbruk. Uansett må forskriften bli mer presis i sin form og fange opp hvilket ansvar og hvilken rolle skogeieren har som produsent av opplevelser knyttet til jakt, fiske og friluftsliv i tillegg til den rene skogbruksvirksomheten.

Vi vil nedenfor kort kommentere enkelte deler av utkastet til forskrift:

§ 2-2 Miljødokumentasjon og miljøregistreringer

En skogeier har i dag ingen meldeplikt i områder hvor markaforskriften ikke er gjeldende. Her er det ofte vanskelig for kommuner, frivillige organisasjoner og allmennheten å få opplysninger om planlagte hogster i eksempelvis viktige friluftsområder eller viktige oppvekstområder for vilt. Slik NJFF vurderer det vil miljøinformasjonsloven ikke fungere tilfredsstillende for skogbruket uten en utvidet meldepliktordning.

§ 2-3 Miljøomsyn ved skogbrukstiltak

NJFF anmoder om at man her endrer paragrafen slik at man legger til grunn at "Levende Skog standarder med presiseringer" skal følges opp, ikke kun et krav om å følge Levende Skog. NJFF mener at det er nødvendig at også presiseringene tas med for bedre å kunne ivareta biologisk mangfold og friluftslivsinteressene.

Hogst mot tregrensen

Her ønsker NJFF et klarere regelverk både i forhold til hogst mot verneskog og hogst på viltrike områder under verneskoggrensen.

Kjøreskader

Da kjøreskader kan skape skjemmende terrengskader, uønsket avrenning, erosjon og vanskeliggjøre fremkommelighet for mennesker og dyr, er det positivt at forskriften omtaler dette. Minuset er imidlertid at forskriften igjen er for lite presis på hva som defineres som kjøreskader, samt hvilke skader det bør rettes opp i og tidspunktet for dette. Da skogeier og allmennheten har felles interesser i å unngå kjøreskader (pga. eksempelvis avrenning, erosjon og drukning av frøplanter) bør det innarbeides konkrete mål for hva som defineres som "køyreskadar".

Forslag til endring:

"Skjemmende kjørespor, og samtlige kjørespor dypere enn 30 cm og lengre enn 5 m, eller på noe sted dypere enn 50 cm, skal utbedres senest 2 måneder etter avvirkning. Om grunneier har planer om å benytte samme kjørevei ved senere avvirkning i området, skal det skriftlig søkes kommunen om utsettelse av utbedring av kjøreskader. Denne søknad skal inneholde tidsrom for avvirkning. Om avvirkning ikke skjer innenfor det planlagte tidsrom, kan kommunen kreve at kjøreskadene blir utbedret umiddelbart".

Kantsoner

Kantsoner i skoglandskapet er svært viktig da disse fungerer som viktige leveområder for svært mange arter. Forskning har eksempelvis vist at hogst i slike kan føre til uttørring, og påfølgende tap av biologisk mangfold. NJFF understreker at kantsoner er svært viktige leveområder for en rekke jaktbare arter, for eksempel storfugl. Bestemmelser om hogst i kantsoner bør således være så tydelige som mulig, og NJFF vil anbefale at de presiseringene som ligger i levende skog standardene innarbeides i forskriften. Disse angir eksempelvis bredder på kantsoner i ulike skogtyper, med et utgangspunkt på 10-15 meter.

Hogstføring

For flere arter, som eksempelvis storfugl, går det en nedre grense på at skoglandskapet bør inneholde mellom 20 og 30 prosent med sjiktet skogstruktur for at de skal kunne bruke landskapet. I denne sammenheng er lukkede hogster et viktig virkemiddel for å opprettholde skoglandskapets produktivitet for viltarter (jfr. viltloven, § 1). Igjen er forskriften svært lite presis. Et konkret forslag til presisering er:

"Hogster og tynninger skal gjennomføres slik at flersjiktet skog utgjør, eller på sikt vil utgjøre, minimum 25 % av produktiv skog i hogstklasse 4 og 5 på eiendommen."

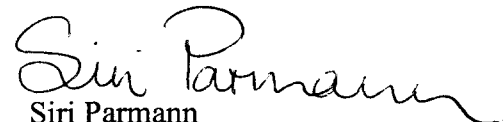
I tillegg til dette bør forskriften inneholde tydelige presiseringer for hogst ved storfuglleiker. Bestemmelsene som er nedfelt i markaforskriftens utfyllende retningslinjer, § 3-4, bør følgelig settes gjeldende for hele landet (jfr. viltlovens § 1).

Utenlandske treslag

NJFF mener at bruk av utenlandske treslag i utgangspunktet bør være forbudt. Bakgrunnen for dette er at vi ikke kan se noen grunn til at det skal være mer liberalt å plante ut fremmede treslag i utmark, enn det å sette ut fremmede arter av vilt eller fisk. Søknad om planting av utenlandske treslag i skogsmark bør eventuelt rettes til DN.

Vennlig hilsen
NORGES JEGER- OG FISKERFORBUND

Bjarne Oppegård
Gen.sekr.

Siri Parmann
Fagleder